

гушицата си. З. 34. Тя е добыла Стоянка, Едно ми мажко дѣтенце, Сякъ ясно слънце на чело И съ месѣчинка на гуша. *ib.* 190. Ако отецъ Вартоломей да би са оженилъ—множество работници би работиле за своята собствена гуша. *ib.* 362. § *Значеніе зоба примѣняется къ наименованію кушанья употребительнаго постомъ и преим. въ сочельникъ (малка коледа—24 Декабря), составъ коего обозначается такъ:* Гушки (пилцы или сармы)—сухъ фасуль, варенъ на чорба и уджурканъ. Ч. 28. **Гушна** са м. св. обнимусь: Сѣ гушна'е и сѣ избац'е, Прощеніе брака си стор'е. М. 180. Друго (*гулапче*) пегги (*т. е., поетъ*), Яно, на полноки: Разбудете сѣ две луди, гушнете сѣ! *ib.* 357.

Гушера с. ж. **Гушерче** ум. ср. ящерица: Блюва зелены гушере (Срьди ся). Ч. 130. Вишегласнето ги накарало да малчатъ, да чоплатъ носовете си и да бълватъ гушере. З. 335. Бръза, като гушеръ възъ банръ. Ч. 132. Гушере да ти писнатъ въ уши-тѣ (клѣтва). Казвать томува, кой-то свирѣ, или пици. *ib.* 144. Само шумата шумти, пилци чуруликатъ и гушере шущатъ изъ травата. З. 67. Че не е било отъ мори риба,—Ами е било отъ зѣми глава,—отъ гушеръ крака, Та утровала горката Марга. *ib.* 255. А тя е жѣлта, зелена, като зелено гушерче. *ib.* 356. Едно врѣмѣ е имало много чудны рыбы, гушеры и други животны, каквы-то днесъ нѣма никакъ. Л. Д. 1872 г. 131. Само много-то дупки въ стѣни-тѣ не можеше още да замаже, изъ кон-то мишки и гушери пролазаха. *ib.* 1875 г. 142.

Гушеръ с. м. родъ кашля. Ср. подъ сл. трудуха. З. 316.

Гъба с. ж. грибъ: Чадъри (*на мухи-те*) бѣхъ гъби-те Гъби-те чучулешки-те. Д. 87, 33—34. На бунштето гъби никъзеть, Габите бере, чорба ги вари, Та ги гоштева старите баби. В. 327. Отсвѣтъ злакове, Българи ѣдѣтъ и гъбы; а тии сѣ слѣднии до колко е намъ познато. Растящии на земь, а най паче на наторено мѣсто, чървенки, лѣжички, качюлетки млѣчници, кои обычно растѣтъ въ лѣснища и по сѣньки, нѣгли и други. Тѣйзи сѣ ѣдѣтъ. А нахождѣтъ ся и отровни: зѣмниски, жѣлти гъби, сыни, магарешки, отъ конкъ щомъ ѣдѣ чело-вѣкъ умира. Растящии на дървета, или при корени имъ, и на сухи пѣнюве: припѣнки грѣнчюви (дубовыя опѣнки), глогови, сладюнови, чърничюви чърни, кои сѣ най вкусни, върбови чърни, брѣстови бѣли, растѣтъ твърдѣ голѣми кѣту блюда на брѣстове суровы и сухи, и проч. Селци си сушѣтъ отъ тѣхъ гъбы и за зимѣ. Пк. 40.

Гъбъръ с. м. пробковое дерево: Габъръ. Пк. 64. Набрафъ колѣ габро'и, Набрафъ прѣке смреко'и, Та ѣ сплетофъ кошуля. М. 274.